

מ"ת 4598/10/22 - מדינת ישראל נגד מנחם חיים

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 4598-10-22 מדינת ישראל נ' חיים (עציר) 07 נובמבר 2022

כבוד השופט אינאס סלאמה
מדינת ישראל

מנחם חיים (עציר)

לפני:
המבקשת:
נגד
המשיב:
החלטה

1. לפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**"). זאת, לאחר שנגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והסגת גבול כלפי מי שהייתה בת זוגו משך כ- 10 חודשים.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתמצית, החל מחודש אוקטובר 2021 ועד לחודש אוגוסט 2022 ניהלו המשיב והמתלוננת מערכת יחסים זוגית. זאת, עד שנפרדו בתאריך 25/8/2022. ביום 16/9/2022 בשעה 09:30, הגיע המשיב אל הדירה בה התגוררה המתלוננת יחד עם שני ילדיה הקטינים והנמצאת בקומה השנייה של בניין דירות בעיר חדרה. המשיב נכנס פנימה ונשאר בדירה שלא כדן, ללא ידיעתה וללא הסכמתה של המתלוננת, בזמן שאחד מילדיה הקטינים של המתלוננת נמצא בדירה לבד. זאת עשה המשיב כדי להפחיד את המתלוננת או להקניטה.

בעקבות האירוע הנ"ל, הגישה המתלוננת תלונה במשטרה בגין הסגת גבול. על רקע התלונה, החליט המשיב לפגוע במתלוננת. במסגרת אותה החלטה ולשם מימושה, הגיע המשיב בתאריך 19/9/2022 אל הדירה של המתלוננת כשהוא נוהג ברכבו. בשעה 07:18 לערך, יצא מרכבו, צעד לעבר הדירה, עלה לקומה השנייה וארב למתלוננת בגרם המדרגות. בשעה 09:20 לערך, משהגיעה המתלוננת לדירה בחזרה, לאחר שהסיעה ילדיה לבית הספר, ופתחה את הדלת, זינק המשיב לעברה בעודה בגבה אליו, אחז אותה מאחור בחוזקה באזור הבטן בשתי ידיו, גרר אותה לעבר גרם המדרגות הסמוך, הטיח את ראשה בחוזקה אל הקיר, ומיד הטיח בחוזקה את ראשה פעמיים במדרגות. במהלך התקיפה המתלוננת צעקה לעזרה ובשלב מסוים איבדה את הכרתה. בגין הצעקות, יצאה שכנה לגרם המדרגות והחלה לצעוק. אז המשיב הירפה מהמתלוננת, ירד בריצה מגרם המדרגות, ונסע במהירות עם הרכב מהמקום.

כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו למתלוננת, בין היתר, חתך והמטומה, דימום תת-דוראלי חריף ותת-עכבישי. המתלוננת הובהלה לבית החולים הל-יפה בחדרה ומשם לבית החולים שיבא להמשך טיפול נירורגיק. היא אושפזה, ובהמשך הועברה למחלקה שיקומית. צוין, כי במועד הגשת כתב האישום (3/10/2022) המתלוננת עודנה מאושפזת בבית החולים במחלקה שיקומית.

עמוד 1

3. כאמור, המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, תוך שהיא טוענת כי בדיה ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. בין היתר, הפנתה המבקשת להודעות שנבנו מהמתלוננת ומשכנותיה, לדו"ח פעולה ומזכר של שוטרים וכן לסרטוני מצלמות אבטחה המתעדות את המשיב מגיע למקום ולאחר מכן מתעדות את בריחתו בריצה מהבניין. עוד היפנתה המבקשת לזיהוי DNA על כיפה שנתפסה במקום, למסמכים רפואיים ולתוצרי מחקר תקשורת של המשיב.

המבקשת טענה עוד, כי המשיב מסר גרסה, קשר את עצמו למקום וזיהה את הרכב באמצעותו הגיע אל המקום, ואת עצמו בחלק מסרטוני מצלמות האבטחה.

העבירות המיוחסות למשיב מקימות, לפי המבקשת, עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות ואף מתקיימת, לדידה, עילת מעצר של חשש משיבוש הליכי משפט, התחמקות מהליכי שפיטה והשפעה על עדים. זאת, מאחר וקיימת היכרות של המשיב עם חלק מעדי התביעה.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. לדידו, עסקין בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות בלבד, שתיים במספר, שמביאות למסקנה כי עוצמת הראיות חלשה. מאחר ומדובר במי שהוא חסר עבר פלילי, הרי שגם הטענה למסוכנות, בשים לב לעוצמת הראיות, וכאשר מדובר בבני זוג ש"מאוד קל להפריד ביניהם, ואין שום דבר שמקשר ביניהם", ניתן לאיינה על ידי חלופה מרוחקת שתשיג את מטרות המעצר שעה שכאמור המסוכנות אינה כלפי כולי עלמא אלא כלפי המתלוננת בלבד.

אשר לראיות, טען הסניגור תחילה כי העבירה של הסגת גבול אינה מתקיימת, שכן המשיב הגיע לדירה של המתלוננת כאשר בנה הקטין נמצא בה, דפק בדלת וכנס פנימה, וזאת על מנת להניח פרחים למתלוננת שחגגה למחרת יום הולדת. לעניין התקיפה, עסקין בשתי ראיות נסיבתיות; הראשונה, כיפה שנמצאה בבניין עם ממצאי DNA הקשורים למשיב, והשנייה, תיעוד המשיב במצלמות האבטחה מגיע למקום. הסניגור הדגיש כי אין אף עדות ישירה הקושרת את המשיב למעשה התקיפה הנטען, וכאשר שכנה שנטען כי ראתה את האירוע, לא נחקרה. עוד נטען, כי לא נערך מסדר זיהוי לשכנה אחרת שהעידה, וכי לא נמצאו טביעות אצבע הקשורות למשיב.

לפי הסניגור, שעה שמדובר בחפץ ניד (הכיפה), אין אנו יודעים כמה זמן הוא היה שם ואיפה היה לפני. הסניגור אף ציין כי בכל הנוגע לממצא ה-DNA מדובר בחוות דעת ראשונית שנדרשת בעקבותיה דגימה של המשיב, אלא שהדבר טרם בוצע.

לגבי המצלמות, אין חולק כי המשיב הגיע בבוקר והוא מתועד במצלמה. אלא שבחלק השני של האירוע, היציאה המיוחסת למשיב, לא רואים את הפנים שלו, וכאשר אין דו"ח צפייה של שוטר שאומר שזה אכן המשיב.

בשים לב למכלול הדברים, יש מקום להורות על חלופה מרוחקת אשר תשיג את מטרות המעצר.

5. המבקשת, בתגובתה בכתב לטיעוני הסנגור, הפנתה להודעת המתלוננת אשר לא ראתה מי תקף אותה, אך ציינה כי היא חושדת במשיב, והעידה כי הוא חובש כיפה בצבע שחור. המתלוננת ציינה כי למשיב אין מפתח לדירה שלה. המתלוננת ציינה בהודעה שמסרה כי נפרדה מהמשיב בשל הסכנה שראתה ממנו.

עוד הפנתה המבקשת להודעות של השכנות ורד בלחסן, מאי שגב וג'סי פנחס. שלושתן לא ראו מי תקף את המתלוננת, חוץ מהעדה ג'סי פנחס שהבחינה בתוקף אשר לבש חולצה בהירה ומכנס שחור. היא לא ראתה את הפנים שלו. עוד הפנתה המבקשת לעדות בנה הקטין של המתלוננת שהעיד על האירוע של הסגת הגבול המיוחסת למשיב.

המבקשת מדגישה, תוך שהיא מפנה לסרטוני מצלמות האבטחה, כי המבקש ניצפה מגיע עם הרכב, מסדר כיפה על ראשו, נכנס אל הבניין ויוצא ממנו בריצה סמוך לאחר האירוע. הוא ניצפה מגיע בריצה לכיוון הרכב ונוסע מהמקום. בזירה נתפסה כיפה שחורה עליה התגלו ממצאי DNA השייכים למשיב. המשיב גם אכן בזירת האירוע והוא אף זיהה את הרכב ואת עצמו נכנס לבניין. הוא לא זיהה את עצמו יוצא בריצה מהבניין, אך אישר שרק הוא משתמש ברכב. לעניין אי ביצוע מסדר זיהוי ציינה המבקשת, כי לא היה מקום לערוך פעולה כאמור, שכן העדה ג'סי לא זיהתה את פני התוקף. לעניין פרטי הלבוש הפנתה המבקשת למזכר של השוטר שמצא ברכב חולצה בצבע אפור בהיר. גם ההתכתבויות בין המתלוננת למשיב מחזקות את גרסתה לעניין הסגת הגבול.

6. בתגובה לטיעוני המבקשת, שב הסניגור וציין כי חשד מצידה של המתלוננת כלפי המשיב, אינו תחליף לראיה. לא הוצגה למתלוננת הכיפה שנתפסה ותמוה כיצד לא יכלה המתלוננת לזהות את התוקף אם המשיב היה בן זוגה במשך כ-10 חודשים. הסניגור שב והפנה ל"ליקויי חקירה" שנטענו על ידו, ולעניין מצלמות האבטחה שב וציין שאין מזכר של שוטר שמזהה את המשיב, וכי האדם שיוצא מהבניין סמוך לאירוע אינו מזוהה והוא מצולם מגבו. לגבי תפיסת החולצה בצבע אפור, לא הוזמנה חוות דעת מז"פ אשר תשווה בינה לבין החולצה שנראית במצלמות.

השורה התחתונה, לפי הסניגור, הינה כי עסקין בראיות נסיבתיות קלושות ביותר שגם אם יינתן להן מלוא המשקל, אין בכוחן עדיין כדי להביא להרשעת המשיב בדין.

דין והכרעה

7. בבואו לדון בבקשה מעין זו, על בית המשפט לבחון את שאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובהמשך לבדוק האם ניתן להשיג את מטרות המעצר על ידי חלופה שפגיעתה במשיב פחותה ממעצר ממש.

8. בענייננו כאמור, קיימת מחלוקת באשר לראיות לכאורה. נטען, כי עסקין בראיות נסיבתיות קלושות

אשר לא יהיה בהן כדי להרים את רף ההוכחה הנדרש לאחר שתעבורנה את כור ההיתוך של ההליך הפלילי. עם כל הכבוד, אין דעתי כדעתו של הסניגור המלומד.

9. עיון בחומר הראיות שהונח לפניי, הביאני למסקנה כי בכגון דא מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית, בעוצמה מספקת, אשר יש בה כדי לבסס את הבקשה של המבקשת.

אשר לאירוע התקיפה, אין חולק כי המשיב נראה במצלמות האבטחה מגיע ונכנס לבניין בו מתגוררת המתלוננת. המשיב אף מזהה את עצמו בחקירתו במשטרה. אין חולק גם כי בסמוך לאירוע נצפה אדם אשר יוצא מהמקום בריצה. אותו אדם מגיע **עד הרכב של המשיב**, נכנס לתוכו, ונוסע מהמקום. המשיב אישר כי רק הוא משתמש ברכבו. המשיב בחקירותיו טען כי אינו מזהה את עצמו, אך אישר כי רואים שמישהו נכנס לרכבו. משנשאל במפורש "למה יצאת בכזאת ריצה מהבניין של א"? ענה המשיב, "כנראה קרה משהו" (הודעתו מיום 28.9.2022, שעה 18:53, עמ' 7 ש' 68). המשיב נשאל בשנית "מה קרה באותו יום שרצת בכזאת מהירות מהבניין של א"? הוא ענה: "את יצאת שיצאתי מהבית, נכנסתי לרכב במהירות, לא יצאתי במרוצה". הוא אישר כי אין לו מפתח לדירה של המתלוננת וכשנשאל מה עשה במשך כשעתיים בבניין, ענה: "בבניין? שעתיים? לא יודע, לא יודע, כל יום זה קרה אולי חייתי לה".

10. צפייה במצלמות האבטחה אכן קושרת בין האדם שנצפה יוצא מהבניין לבין רכבו של המשיב. זיקה זו יש בה כדי להניח תשתית ראייתית כי היה זה המשיב שנצפה יוצא מהבניין כאמור. המשיב לא הצליח לספק כל הסבר לשהייתו הממושכת במקום וליציאתו בבהילות. הוא גם הכחיש כי הוא זה אשר נצפה יוצא מהבניין ונכנס לרכב, אם כי אישר כי אף אחד אחר אינו משתמש ברכב.

מדו"ח הצפייה מיום 20/9/2022 עולה בבירור כי המשיב הגיע למקום, החנה את רכבו ונכנס לתוך הבניין. בהמשך ניתן לראות את המשיב בסמוך לאחר האירוע עושה את הדרך ההפוכה, נכנס לרכב ונוסע מהמקום. אף בהיעדר זיהוי של פניו של המשיב בעת שעזב את המקום ואף בהיעדר חוות דעת מז"פ אשר תשווה בין החולצה שנתפסה ברכב לבין זו שמופיעה במצלמות, די באמור בנוסף להכחשתו של המשיב, כדי לקשור אותו לאירוע התקיפה.

11. ראיה מרכזית נוספת לחובת המשיב היא הכיפה שנמצאה במקום. בשלב זה די בממצאים הראשוניים לגבי הימצאות DNA של המשיב על הכיפה כדי לקשור אותה אליו. אמנם מדובר בחפץ ניד על כל ההסתייגויות הקשורות בכך, אך משלא הונח בפני כל הסבר אחר להימצאותה של הכיפה במקום, גם ראיה זו יש בה כדי לפעול לחובתו של המשיב ולהצטרף כחוליה נוספת לתצרף הראיית הדרוש לשלב זה.

12. אכן, אין עדות ישירה שקושרת בין התוקף לבין המשיב. אף העדה ג'סי פנחס שהבחינה בתוקף, לא ראתה את פניו. משכך, איני רואה לזקוף לחובת המאשימה את העובדה כי לא נעשה מסדר זיהוי. מן

הצד האחר, עדותה של הגב' פנחס שצינה את פרטי הלבוש של התוקף, חולצת "פולו" בהירה ומכנס כהה, עולה בקנה אחד עם פרטי הלבוש אותם לבש המשיב כפי שניתן לראות במצלמות האבטחה.

13. אף לעניין העבירה של הסגת גבול יש מקום לקבוע כי הונחה תשתית ראייתית מספקת. המשיב מודה כי אין לו מפתח לדירה של המתלוננת. לפי עדות בנה של המתלוננת, המשיב פתח את הדלת ביום 16/9/2022 ונכנס לדירה בזמן שהוא ישן בבית לבד. הוא שמע את הדלת נפתחת וראה את המשיב נכנס כשהוא מחזיק פרחים ובלונים. אם כך, כניסתו של המשיב לא הייתה בעקבות הזמנה של מאן דהוא, אלא נעשתה שלא כדין ושלא בהסכמת המתלוננת, כפי שגם עולה מהתלונה שהגישה במשטרה.

14. די בכל האמור כדי לדחות את טענות המשיב ולקבוע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית המספיקה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. אי לכך, טענות המשיב בעניין זה דינן להידחות.

15. אשר לעילת המעצר, יש לקבוע כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות בשים לב לעבירות המיוחסות למשיב. עבירות אלה ותיאור המעשים המיוחסים למשיב מעידים באופן מובהק על מסוכנותו. לא זו אף זו, בשים לב לסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית שכן העבירות המיוחסות למשיב הן כלפי בת זוגו.

יתרה מכך, מקובלת עליי גישת המבקשת כי בשים לב לאופי העבירות ושעה שקיימת היכרות של המשיב עם מי מעדי התביעה, מתקיימת עילת מעצר של חשש משיבוש הליכי משפט ומפני השפעה על עדים.

16. לא יהיה זה מיותר לציין עוד, באשר לעילת המעצר, כי כל תקיפה חבלנית של אדם כלפי בן זוגו מעידה מטבעה על מסוכנות. מעשיו של המשיב והאלימות שהפגין כלפי המתלוננת מקימים חזקת מסוכנות כלפיה, שלא ניתן לאיין אותה ע"י חלופה שלא נבחנה כנאות ע"י שירות המבחן. כך אפילו מדובר בחלופה המרוחקת גיאוגרפית מהמתלוננת כפי שמציע הסנגור.

17. לא שוכנעתי, אפוא, כי ניתן בשלב זה לאיין את מסוכנותו של המשיב ולהשיג את מטרות המעצר על ידי חלופה שתפגע בחירותו פחות ממעצר ממש, בדמות הרחקה מהמתלוננת ופיקוח, מבלי שחלופה זו נבחנה לעומק על ידי שירות המבחן.

המשיב אמנם נעדר הרשעות קודמות, אך אופי המעשים המיוחסים לו מעידים על מסוכנות גדולה מאוד. ניתן רק לשער כיצד עלול היה האירוע להסתיים אילולא יצאו השכנות של המתלוננת לגרם המדרגות למשמע צעקותיה, דבר שהביא לברירתו של המשיב מהמקום. אופי התקיפה, ההמתנה למתלוננת, הזיקה בין התקיפה לבין התלונה במשטרה ואף הסגת הגבול והכניסה לדירתה של המתלוננת ללא רשות, כל אלה מצביעים על רמת מסוכנות גבוהה, בניגוד לטענת הסניגור המלומד בעניין זה.

18. בנסיבות אלה, אין בידי להורות על חלופת מעצר מבלי שזו נבחנה לעומק על ידי שירות המבחן, אשר יתן את דעתו למכלול השיקולים, הסיכונים והנתונים בתיק, ויגיש בעניינו של המשיב תסקיר מעצר שיש בו להניח תמונה מלאה ולאחר שכל חלופה אפשרית נבדקה כדבעי.

חשיבותו של תסקיר שירות המבחן בתיק זה משמעותית ביותר, שכן יש בתסקיר כאמור כדי לפרוש בפני בית המשפט את התמונה המלאה, לרבות בחינת חלופת המעצר המוצעת וחלופות נוספות במידה והחלופה המוצעת לא תניח את דעתם.

לתסקיר מעצר חשיבות רבה בתיקים של אלימות בין בני זוג ואף שמור לו "תפקיד מיוחד... בקביעה אם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם בחלופת מעצר אם לאו" (בש"פ 8171/06 גאורגי נ' מדינת ישראל (24.10.2006)).

19. איני סבור כי בטרם הונחה חוות דעת מקצועית כאמור, יש מקום לתת אמון במשיב כי ימלא אחר ההגבלות שהוטלו עליו, וזאת גם אם ישהה במקום מרוחק מהמתלוננת. לאחר שתוכן חוות דעת של שירות המבחן, ניתן יהיה להמשיך ולדון בהמשך מעצרו של המשיב, וזאת מבלי להביע כל עמדה באשר לתוצאה הסופית המתאימה בנסיבות העניין.

20. השורה התחתונה מכל האמור היא, שאני מורה על המשך מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, וכי יוגש תסקיר מעצר של שירות מבחן, כאמור לעיל. המשך הדיון בתיק יתנהל בפני שופט המעצרים כב' השופט סילמן.

21. **בשים לב לתכנית העבודה בבית המשפט, אני קובע את המשך הדיון בפני כב' השופט סילמן ליום 22/11/2022 שעה 10:00, וזאת בכפוף ליומנו.**

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשירות המבחן, שיניח תסקיר מעצר טרם המועד שנקבע.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.